

Ne öğrendim...

Bugün doğum günü olana TürkKariyer Yönetim Kurulu Başkanı İlham Süheyl Aygül'den hayatın dönüm noktalarını anlatan bir yazı...

www.finansgundem.com

29.11.2011 - 11:48

A A A A

[Tavsiye et](#)

[Tweet](#)

Bugün benim yaş günüm... Sabah oldukça erkenden evden çıkıyorum. Gün yeni ağarıyor. Arabayı çalıştırıyorum. Siteden çıkıp tepeye tırmanınca şehir-i İstanbul beni kucaklıyor. Tepelerden İstanbul'a bakmak nedense beni hep oldum olası büyülemiştir. Gene o tanıdık duygu. Yeni ışıldayan hafif kızıl gökyüzünden delik açılmış gibi yukarıdan aşağıya doğru inen dikey ışıkların havuz gibi durgun duran su yüzeyinde yarattığı pırıltılarla oluşan muhteşem bir boğaz tablosu ve tamamlayıcısı balıkçı kayıkları. Çallı'nın tablolarını yedi tepeli kentin tepelerinden çizmesinin nedeni bu muhteşem güzellik olmalı diye içimden geçiriyorum.

Sarıyer'in tepelerinden döne döne fıstık çamlarını selamlayarak aşağı doğru kıvrılarak arabayla iniyorum. Sessiz caddeden denize doğru ilerliyorum. Beyaz martılar karşılıyor beni. Yaşam çığlıklarını duymak için camı açıyorum. Denizden bana doğru gelen iyot ve yosun kokusunu içime doğru çekiyorum. Yol boyunca sıra tutmuş hepsi bir birinden eski, aşklar, entrikalar, farklı hayatlar yaşamış olsa da her zaman yeni bir başlangıç için hazır bekleyen görkemli beyaz yalıların gözetimin de yol boyunca ilerliyorum. Bir yandan da Tanrım bu kent ne kadar etkileyici diye düşünüyorum.

Kireçburnu'nda ki fırından yeni çıkmış, dumanı tüten poğaçalardan alıyorum. Yola bu lezzeti damağımda hissederek devam ediyorum. Soyunmaya başlayan, görkemli çınarlardan ayrılan soluk yaprakların kaldırımıyla cadde arasında yaptığı hareketli dansı bir müddet izliyorum. Arabada Leonard Cohen'in "Dance me to the end of love" şarkısı çalıyor. Herhalde bu mevsimi en iyi anlatan şarkı bu olsa gerek diyorum.

Yola devam ederken trafik lambasında yanımda duran okul servis aracına takılıyor gözlerim. Uykulu gözleriyle cama dayalı başlarında, tüm masumluklarıyla yazı uğurlayıp okulun başını yaşayan yorgun çocukları görüyorum. Çiçekli gömlekleri, baskılı renkli tişörtleri tek renk okul üniformasına dönüşerek herkesi sıradanlaştıran, aynılaştıran mevsimin içine doğru yol alıyorlar. Okul yolunda elinden tutulan, kocaman gözlü, şaşkın yüzlü, özgürlüklerine ilk prangalar vurulan, yerde sürüklenen kendilerinden büyük çantalı çocukların mevsimidir aslında sonbahar. Araba ofise doğru yol alırken ben de okul yıllarıma doğru yol alıyorum bir anda. Çalan okul zilleri değil de Alpay'ın okul yoluna çağırdığı şarkılar geçiyor aklımdan.

Sonra 46 yıllık yaşamımda kendimi bildim bileli hayattan neler öğrendiğimi düşünmeye başlıyorum...

17.YAŞIMDA; Kabuklarımız kırıldığında dışarıya sevimlik ve önemsenmek istenen birinin

çıktığını öğrendim.

18.YAŞIMDA; İlk izlenimin çok önemli olduğunu öğrendim. İlk birilerini gördüğümüzde ilk iki dakikaya yüklediğimiz o kocaman anlamının var olduğunu sandığımızı ve yaşam boyunca yüreğimizde o ilk iki dakikanın anlamını aradığımızı öğrendim.

19.YAŞIMDA; Rüyalarımızı gerçekleştirmenin en iyi yolunun, uykudan uyanmak olduğunu öğrendim.

20.YAŞIMDA; Aksamları dost sohbetlerinde, “güneşi zapt edenlerin” güneş doğduğunda kaybolduğunu öğrendim.

21. AŞIMDA; Her yaranın zamanla değil, “Sevgi” ile sarıldığını öğrendim.

22. AŞIMDA; Hayatta dostluğun, sevginin, fedakarlığın, güvenin satın alınamayacağını öğrendim.

23.YAŞIMDA; Ülkenin her bir köşesinde bir parçam olduğunu düşünmeme neden olan seyahat etme fikrinin büyüünü ve kitapların yoldaşlığını öğrendim.

24.YAŞIMDA; Dünyaya her ne kadar erkekler hakim gibi görünse de, asıl erkin kadınlarda olduğunu, kadınların daha derin, daha cesur ve daha dürüst olduklarını öğrendim. Gücün erkeğe, güzelliğin kadına verildiğini, ancak her şeyi yenen gücün güzelliğe yeniliğe yenildiğini gördüm.

25.YAŞIMDA; Devrime inanmayı bırakıp evrime inanmayı öğrendim.

26.YAŞIMDA; Bazen bir insanın tek ihtiyacının “tutunacak bir el” ve “kendisini anlayacak bir yürek” olduğunu öğrendim.

27.YAŞIMDA; Ne kadar ufak dilimlenirse dilinsin, her şeyin iki tarafı olduğunu gördüm. İnsanların (-) lerini değil ; (+) ve (-) lerini toplamayı öğrendim.

28.YAŞIMDA; Hiçbirimizin hepimiz kadar akıllı olmadığını gördüm.

29.YAŞIMDA; Başkalarına yardım ettikçe aslında kendimize yardım ettiğimizi öğrendim.

30.YAŞIMDA; Hayat şartları bizi ne kadar ciddi görünmeye zorlasa da, herkesin çılgınlıklarını paylaşacak birini aradığını öğrendim.

31.YAŞIMDA; İnsanın evrimini insanla yaptığını öğrendim.

32.YAŞIMDA; Mutlu olmanın yolunun “kimseden bir şey beklememek” ten geçtiğini öğrendim.

33.YAŞIMDA; Aynı yolu beraber yürüdüğümüzü sandığımız insanların aslında sadece gidecekleri yere kadar bize eşlik ettiklerini öğrendim.

34.YAŞIMDA; Hayatta kimseyi değiştiremediğini ve kimse için de değişmemem gerektiğini öğrendim. Kimliğimi kaybettiğin anın, yaşamımı çöpe attığım an demek olduğunu öğrendim.

35.YAŞIMDA; Hayatta geçeceğin köprülerle yakacağın köprüleri ayırt etmenin çok önemli olduğunu öğrendim.

36.YAŞIMDA; Hayatta en önemli şeyin kendi kendine sadık olmak olduğunu öğrendim.

37.YAŞIMDA; Dostluğun çınar gibi olduğunu, meyvesi olması da gölgesinin de yeterli olduğunu gördüm.

38.YAŞIMDA; Neredeyse herkes herkesi aklı, kendini kalbi ile yönetmeye çalışırken, insanları kalbimle, kendimi aklımla yönetmeyi öğrendim. Söz gönülden doğmazsa yürekleri birbirine bağlayamayacağını öğrendim.

39.YAŞIMDA; Neyin ilaç neyin zehir olduğuna “dozu”nun karar verdiğini öğrendim.

40.YAŞIMDA; Anıların sonsuza dek sürmediğini, duvarın örüldükten sonra duvarcının unutulduğunu öğrendim.

41.YAŞIMDA; “Onların arasındayım ama onlardan değilim” demektense “onlardan birisiyim ama onların arasında değilim” demeyi öğrendim. Dünyayı gezdikten sonra “Dünyayı kurtaran adamlar” dan ziyade “Durumu kurtaran Adamlar” ın varlığını keşfettim. “Büyük Adam”lığın çoğu kez, “küçük adam” ların ötekileri büyük sanmasından oluştuğunu öğrendim.

42.YAŞIMDA; Sözle yapılan iyiliğin güven yarattığını, düşünerek yapılan iyiliğin derinlik yarattığını, gerçekten yapılan iyiliğin ise sevgi yarattığını öğrendim.

43.YAŞIMDA; Hiç bir şey için hiç bir zaman geç olmadığını öğrendim. Hayatımızın cesaretimiz oranında daralıp, genişlediğini öğrendim.

44. YAŞIMDA; Barışın anlayış ve empati anlamına geldiğini, hayatı değiştirmeye çalışmaktan ziyade anlamaya çalışmayı öğrendim.

45.YAŞIMDA; Ruhların değil bedenlerin yaşlandığını öğrendim. Dünyanın neresinde olursanız olun, bulunduğun yerde değil düşündüğünüz yerde olduğunuzu öğrendim.

46.YAŞIMDA; Aldığımız nefesi bile geri veriyorsak hiçbir şeyin bizim olmadığını, işin asıl sırrının “görmeyi bilmekte” olduğunu öğrendim. Geçmişe saplanıp kalmamayı, geleceğin düşlerini kurmamayı, ömür denen şeyin şu an olduğunu ve onu da hak ettiği gibi görmeyi ve yaşamayı öğrendim.

Peki, siz yeni yaşımıza girerken geride bıraktığınız yaşın size neler öğrettiğini hiç düşündünüz mü?

Ayse Kurt

30 Kasım 2011 Çarşamba 14:06

Her yasiniz bir birinden degerli seyler öğretnmis:) nice daha degerli yasamaniza diyorum ve diliyorum! Dogum günüzü cani gönülnden kutlarım Ilham bey, NICE SAGLIK dolu yıllara :))

[Katılıyorum](#) [Katılmıyorum](#)

%100

MÜGE AKSOY

29 Kasım 2011 Salı 16:51

Hayatın farklı dönemlerinde pek çoğumuzun benzer duyguları yaşadığı ancak yaşamın ve iş hayatının hızlı temposunda kendimizi ve yaşamdan neler öğrendiğimizi sorgulayacak bir dinlenme molası yaratıp geriye bakmadığımızı düşündüğümde her şeyden önce bu doğum günü yazısı ile aslında Süheyl Bey in ve yayınlayan Finans Gündem grubunun bugün biz beyaz yakalılara yaşamı ve hayatı sorgulayacak molayı verdirdiğini düşünüyorum... Daha nice hayat birikimleri yaratacak yaşlar dileklerle...

[Katılıyorum](#) [Katılmıyorum](#)

%100

EBRU ISIN

29 Kasım 2011 Salı 16:07

Bu yazıyı okuduktan sonra başımı koltuğa yaslayıp" Yaşamımın amacı ne " düşündüm. Bugünü yaşamamın, bugünün işini yarına bırakmamayı bize tekrar hatırlatan bu güzel yazı için kaleminize sağlık diyorum Süheyl Bey.. Mutlu yıllar :)

[Katılıyorum](#) [Katılmıyorum](#)

%100

Derya Alagöz..

29 Kasım 2011 Salı 12:16

muhteşem bir yazı.. çok etkileyici..